

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 16 maart 1987 door de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling", heeft op 24 maart 1987 het volgend advies gegeven :

1. De rechtsgrond voor het ontwerp dient te worden gezocht niet in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, noch in de bepalingen van de artikelen 3 en 4 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin, doch uitsluitend in artikel 5, § 2, tweede lid, b), van het genoemde decreet, luidens welke bepaling de bedoelde instelling "binnen het kader van door de Executieve uitgevaardigde reglementen alle mogelijke activiteiten van welke aard ook (kan) ontwikkelen, opzetten en realiseren, met inbegrip van erkenning, subsidiëring en controle van verenigingen, diensten of instellingen".

2. Luidens artikel 3 van het ontwerp zouden de toe te kennen subsidies slechts worden verleend "binnen de perken van de begrotingstoelage".

Strikt juridisch betekent zulks, dat het ontworpen besluit op zichzelf genomen geen enkel recht op subsidie verleent en dat het aan de Vlaamse Raad zal toekomen om jaarlijks, bij het vaststellen van de begroting, te bepalen of, en zo ja in welke mate, de door het thans voorgelegde ontwerp in het vooruitzicht gestelde subsidies zullen kunnen worden toegekend.

.../...

Een dergelijke regeling zou, in een geval als het onderhavige, erop neerkomen dat de subsidiebedragen vermeld in het ontwerp slechts een relatieve waarde zouden hebben : het bedrag van de subsidie is dan immers van jaar tot jaar afhankelijk zowel van het voor dat jaar in totaal ter beschikking gestelde begrotingskrediet als van de voor dat jaar voor subsidiëring in aanmerking te nemen gevallen.

De bepalingen van de artikelen 5, § 3, 7, § 1, en 8 van het ontwerp zijn daarmee moeilijk overeen te brengen, vermits daarin wordt bepaald hoeveel centra kunnen worden gesubsidieerd (maximum 6), hoeveel de subsidie juist bedraagt (5,5 miljoen voor elk centrum buiten Brabant en 4 miljoen voor elk centrum in Brabant) en dat subsidie wordt toegekend voor de activiteiten van het voorbije werkingsjaar.

Mede gelet op het feit dat de Vlaamse Raad de Executieve uitdrukkelijk gemachtigd heeft om een subsidieregeling uit te werken, kunnen de legitieme verwachtingen die door een zo precieze regeling worden gewekt, niet zonder meer afhankelijk worden gemaakt van de omvang van de budgettaire middelen die men ieder jaar ter beschikking zal willen stellen.

De ontworpen regeling creëert - voor zover aan alle overige voorwaarden is voldaan - subjectieve rechten en daaraan kan billijkheidshalve slechts afbreuk worden gedaan voor zover dat gebeurt door een formele wijziging van de voorwaarden van toekenning van de subsidies en die wijziging wordt doorgevoerd vóór de aanvang van het werkingsjaar waarop de subsidies volgens de thans ontworpen regeling betrekking zouden hebben.

De zinsnede "binnen de perken van de begrotingstoe-lage" dient derhalve te worden geschrapt.

.../...

3. Hoewel de door het ontwerp georganiseerde erkenning en subsidiëring worden verleend door de instelling van openbaar nut "Kind en Gezin", is het hoofddoel van de regeling toch de toekenning van gelden van de Vlaamse Gemeenschap aan de bedoelde centra. De taak die Kind en Gezin verricht is immers een overheidstaak en de middelen waarover die instelling beschikt komen in hoofdzaak voort uit de toelage die haar jaarlijks door de Vlaamse Gemeenschap wordt toegekend met toepassing van artikel 6, a), van het decreet van 29 mei 1984.

Het zou derhalve aanbeveling verdienen in het ontwerp een regeling op te nemen waarbij tegen de beslissingen van Kind en Gezin houdende erkenning of intrekking van erkenning van een centrum, alsmede tegen de beslissingen houdende toekenning of weigering van de subsidie een beroep wordt opengesteld bij de Vlaamse Executieve, vermits dit het enige orgaan is dat politiek ter verantwoording kan worden geroepen voor de wijze waarop de door de Vlaamse Raad ter beschikking gestelde kredieten worden aangewend.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Opschrift.

Men stelle het opschrift beter als volgt :
"... houdende vaststelling van de voorwaarden van erkenning en subsidiëring van centra ...".

Aanhef.

1. Het is niet gebruikelijk in de aanhef van een besluit van een Executieve te verwijzen naar de bijzondere wet van

8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wanneer - zoals in casu - er voor dat besluit een meer specifieke rechtsgrond voorhanden is. De eerste aanhefverwijzing dient derhalve te worden geschrapt.

2. De tweede en de derde aanhefverwijzing vervange men door een verwijzing naar de enige bepaling die de ware rechtsgrond voor het ontworpen besluit vormt, en stelde die als volgt :

"Gelet op het decreet van 29 mei 1984 houdende op-richting van de instelling Kind en Gezin, inzonderheid op artikel 5, § 2, tweede lid, b);".

3. Wanneer, zoals in casu, met toepassing van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole, naar het akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting moet worden verwezen, dient er geen melding meer te worden gemaakt van het advies dat de Inspectie van Financiën met toepassing van hetzelfde koninklijk besluit heeft gegeven. De vierde aanhefverwijzing kan derhalve worden geschrapt.

Artikelen 1, 2 en 3.

1. Het is wenselijk, op zijn minst in een bij het ontworpen besluit te voegen verslag aan de Executieve, nader toe te lichten wat moet worden verstaan onder "hulpverleners" en aan welke vormen van "hulp verlenen" wordt gedacht.

.../.

2. Het behoeft geen betoog dat het sensibiliseren en het bewustmaken van hulpverleners, onderwijsmiddens en het publiek voor de problematiek van de kindermishandeling met het oog op een efficiënte detectie, zal dienen te gebeuren op een wijze die het juiste evenwicht weet te bewaren tussen, enerzijds, de bescherming van het kind en, anderzijds, de vrijwaring van de privacy van de gezinnen.

3. De bepalingen van de artikelen 1 tot 3 zouden aan overzichtelijkheid winnen, indien zij als volgt in één enkel artikel zouden worden samengebracht :

"Artikel 1. Centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling worden, onder de in dit besluit bepaalde voorwaarden, erkend en gesubsidieerd door de instelling van openbaar nut "Kind en Gezin".

Onder centrum voor hulpverlening inzake kindermishandeling moet worden verstaan ...

Onder kindermishandeling moet worden verstaan ...".

.../...

Artikel 4.

1. Het is niet duidelijk of de twee in 4° vermelde mogelijkheden om met het team van het centrum in contact te komen, slechts twee alternatieve mogelijkheden zijn dan wel simultaan moeten bestaan. Evenmin duidelijk is wat precies onder "meld(ings)post" moet worden begrepen.
2. Bij punt 7°, e), rijst de vraag of het voorbehouden, in het bestuursorgaan van een centrum waarvan het werkgebied zich, in beginsel, over een gehele provincie uitstrekt en dat uniek is in zijn soort, van slechts één mandaat aan een lid van het bestuurs- of onderwijzend personeel of opvoedend hulppersoneel van het kleuter-, lager of secundair onderwijs, wel voldoende rekening houdt met de organisatorische en ideologische diversiteit van de in het land bestaande scholennetten.
3. De bepaling van 8° kan wel een nuttige rem zijn voor zover het om houders van gespecialiseerde diploma's gaat. Ten overstaan van houders van meer algemene diploma's zou zij wel eens een ongewilde hindernis kunnen vormen.
4. In 9° dient te worden gepreciseerd of met "werkzaam zijn" al dan niet wordt bedoeld "zijn hoofdactiviteit uitoefenen". En indien die eis wordt gesteld, rijst de vraag of die voorwaarde niet te streng is.

.../...

5. Rekening gehouden o.m. met het feit dat het leveren van het bewijs dat aan de voorwaarden van artikel 4 voldaan is, geregeld wordt in artikel 5, § 1, 1°, wordt voorgesteld de redactie van artikel 4 als volgt te verbeteren :

"Art. 4. Om erkend te worden en te blijven, moet het centrum voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° blijvend ...;

2° samenwerken met en de samenwerking bevorderen tussen andere private of openbare ...;

3° met eigen (personeel ?) van het centrum en door middel van samenwerkingsakkoorden met de in 2° bedoelde voorzieningen, een multi-disciplinair team van ... ter beschikking hebben om ...;

4° leden van het team bedoeld in 3°, dag en nacht, gedurende het gehele jaar, beschikbaar hebben voor onmiddellijke hulpverlening inzake kindermishandeling hetzij (zowel ?) langs een voor het gehele werkingsgebied van het centrum zelfde telefoonnummer, hetzij (als ?) op de meldingspost;

5° ...".

Artikel 5.

1. De redactie van paragraaf 2 kan als volgt worden verbeterd :

"§ 2. Kind en Gezin onderzoekt, ..., of de aanvraag aan de voorgeschreven ontvankelijkheidsvereisten voldoet en of het centrum dat de aanvraag heeft ingediend voldoende kwalitatieve waarborgen biedt ...".

.../...

2. Gelet op het bepaalde in artikel 59bis, § 4bis, van de Grondwet, kan in de provincie Brabant door een instelling die onder de Vlaamse Gemeenschap ressorteert uiteraard geen centrum worden erkend waarvan het werkgebied zich buiten het Nederlandse taalgebied en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad zou uitstrekken.

Aan de bepaling dat "gelet op de specifieke situatie ... in de provincie Brabant" twee centra kunnen worden erkend, moet - althans volgens de tekst zoals hij nu luidt - geen enkele andere betekenis worden gehecht dan dat - in tegenstelling tot wat het geval is in de andere provincies - er in Brabant niet één, maar twee centra kunnen worden erkend. Als het de bedoeling zou zijn daaraan speciale voorwaarden inzake het werkgebied te verbinden (bv. in verband met de werking van die centra in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad), zou zulks uitdrukkelijk in de tekst moeten worden vermeld.

Artikel 8.

1. Luidens 1°, tweede streepje, van het artikel, moet elk centrum jaarlijks, met het oog op het bekomen van de subsidie bedoeld in artikel 7, aan Kind en Gezin, naast een staat van inkomsten en uitgaven (die uiteraard alleen op een afgesloten werkingsjaar betrekking kan hebben), ook "een begroting die door de bevoegde organen van het centrum (is) goedgekeurd en waarin de toelagen worden vermeld die van andere openbare besturen werden ontvangen of worden verwacht" mededelen.

De tekst zou moeten verduidelijken of het om de begroting "van het voorbije werkingsjaar" gaat - wat niet ondenkbaar zou zijn vermits op die manier een vergelijking van

.../...

de staat van inkomsten en uitgaven met de aanvankelijk geplande begroting mogelijk zou worden - dan wel om de begroting "voor het komende werkingsjaar".

2. De voorwaarden vermeld onder 2°, 3° en 4° zijn geen subsidiërings- maar wel erkenningsvoorwaarden en dienen derhalve naar artikel 4 te worden overgebracht.

Artikel 10.

Luidens deze bepaling staat elke persoon die, in welke hoedanigheid ook, zijn medewerking verleent aan de toepassing van het ontworpen besluit in voor de geheimhouding van de feiten die hem in de uitoefening van zijn opdracht worden toevertrouwd.

Voor zover die bepaling enkel tot doel zou hebben het bij artikel 458 van het Strafwetboek opgelegde beroepsgeheim in herinnering te brengen, is zij overbodig. En in de mate dat er mee zou worden beoogd een geheimhoudingsplicht op te leggen die het opsporen, het vervolgen en het beteugelen van misdrijven zou bemoeilijken, zou de Vlaamse Executieve onbevoegd zijn om een dergelijke verplichting op te leggen.

Artikel 11.

Er lijkt geen reden voorhanden te zijn om af te wijken van de gemeenrechtelijke regeling inzake de inwerkingtreding van de besluiten van de Executieven vervat in artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: J. NIMMEGEERS,	staatsraad, voorzitter,
de Heer	: W. DEROOVER,	staatsraden,
Mevrouw	: M. VRINTS,	
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.